

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. VIII. An, & qualiter dispensari possit in impedimento ex vi, vel metu?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

legis; licet Legislator etiam intendat per hoc ipsum securitatem conjugum, qui est finis extrinsecus legis. Ceterum in supplicatione pro impetranda dispensatione in hujusmodi impedimento explicati debet, an oriatur ex machinatione, vel adulterio, aut ambobus; ita de Justis cit. l. 1. c. 4. n. 188. qui in seq. addit, si idem crimen saepius foret repetitum, de necessitate faciendam mentionem in supplicatione secundae petitionis, post impetratam dispensationem super crimine priori; eo quod crimina repetita semper difficultorem reddant Pontificem ad dispensandum. Et hoc intelligi vult, si repetitum est idem genus criminis v.g. adulterium cum fide data; sed, ut hoc procedat, stylo id exigente (nam ex natura rei non est opus, cum, alias delinquisse, & gratiam obtinuisse, sit qualitas extrinseca rei, de qua agitur) stylus in eo, quod exigitur, debet esse talis, quemcum est oportere, ut non observatus dispensationem vitiet, diximus a.n. 1169. & seq. 2099. ac 2119.

§. VII.

An, & qualiter dispensari possit in impedimento ex disparitate Cultus?

2155. Hoc impedimentum, de quo egimus a n. 1059. est juris tantum Ecclesiastici secundum dicta n. 1060. & docet Tolet. in instruſt. Confess. l. 7. c. 11. & Sanchez l. 7. de matr. d. 71. n. 8. Ut in eo dispensatio concedatur, urgentissimæ requiruntur causæ, & rarissimè datur, ut colligatur ex c. Cave. 28. q. 1. & docet Layman l. 5. tr. 10. p. 4. c. 14. n. 1. cum alijs. Si autem fidelis initet matrimonium cum baptizato, sed profidente actu Judaismum, aut Paganismum, validè quidem ageret, sed non licet; cuius ratio quoad primum est, quia non est matrimonium inter non baptizatos, consequenter laborantes hoc impedimento dirimente ex n. 1059. quoad secundum autem, quia periculum perversionis, quod impendet fidei ex tali connubio, id graviter vetat.

Si autem baptizatus, Apostata à fide, & Paganismum, vel Judaismum actu professo infideli nuberet, invalidum est matrimonium; quia ille non obstante apostasiam, cum reverè baptizatus sit, ma-

net ligatus legibus Ecclesiae matrimonia suorum subditorum irritantis cum non baptizatis; sic Navarr. in summa c. 22. n. 49. Coninch. d. 31. hic d. 3. n. 43. & alij; ad impetrandam autem dispensationem in hoc impedimento provenientem ejus exponere sufficit; sed cause, ut dicatum est, non nisi gravissimæ sufficiunt; quales sunt converio alicuius regni, vel provinciæ, aut alia magna consideratio emolumenta in Ecclesiam, aut dominum graviter meritam de illa, ex illo coniugio redundatura.

§. VIII.

An, & qualiter dispensari possit in impedimento ex vi, vel metu?

Quando vis vel metus jure naturali dirimit matrimonium, dispensatio ab Ecclesia fieri non potest; ubi autem dirimit jure solum Ecclesiastico, necessaria non est; cum per ipsos metum peritos vitium purgari possit, rejecto metu consentiendo spontaneè in personam, quam antea nulliter, nempe coacti, consenserunt; sic enim prius matrimonium validum evaderet, saltem ex tempore datum consensus absque metu, propter cuius presentiam, & influxum ante nullus erat; sed ex hoc oritur difficultas, an in dato casu volens revalidare matrimonium, prius nullum ex defectu sui consensus, ad matrimonium substantiam requiri, & praestare consensum spontaneum, de necessitate beat alteri prius manifestare nullitatem matrimonij, & sic matrimonium novo utriusque consensu revalidare; vel sufficiat, cum, qui prius deficit, consentire noviter alterius consensu adhuc moraliter perseverante; vel utrumque renovare consensum, si prius nullus fuisset? Circa praesentem qualitatem jam egimus a.n. 526. cum seq. & resolvimus ad revalidationem matrimonij nulliter contracti, ex defectu consensu in uno, non requiri in altero abfolutam notitiam de nullitate matrimonij, proveniente ex consensu invalido propter

impedimentum in altero, pura, qui
sunt vitiosus ex metu dire
mente.

§. IX.